

ת"פ 35441/01/20 - מדינת ישראל נגד עידן איתח

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35441-01-20 מדינת ישראל נ' איתח

בפני בעניין:	כבוד השופט ביאלין אלעזר המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד דניאל ליכט
נגד הנאשם		עידן איתח ע"י ב"כ עוה"ד לימור זקן

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום המתוקן, בביצוע עבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) בצירוף סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: "**הפקודה**").
2. בהסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב האישום המתוקן. באשר לעונש, הוסכם בין הצדדים כי המאשימה תגביל עצמה לעונש מאסר בפועל למשך 4 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות ואילו ההגנה תטען באופן חופשי. כבר במעמד הצגת הסדר הטיעון, ביום 27.4.22, הודיע ההגנה כי תעתור להסתפק במאסר על תנאי וקנס.
3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בו הורשע הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסוף חודש ספטמבר 2019 או בסמוך למועד זה, החל הנאשם לגדל בחצר ביתו שני שתילים של סם מסוכן. במועד מאוחר יותר קטף הנאשם את התוצרת הצמחית של שתילי הקנבוס וייבש אותם במחסן ביתו. עוד עולה מעובדות כתב האישום כי לאחר שייבש הנאשם את הצמחים, איפסן את הסם המסוכן מסוג קנבוס במשקל של כ-145.28 גרם נטו, בארבע צנצנות במזנון ביתו.
4. נוכח האמור, הודה והורשע הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית במשקל כמפורט לעיל.

5. לאחר שמיעת הטענות לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. ביום 7.9.2022 הודיע הממונה על עבודות השירות כי הנאשם נמצא כשיר לרצות עונש מאסר בעבודות שירות. אולם, הנאשם לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות נוכח אי הסכמתו לעבוד בשעות העבודה הנדרשות באופן קבוע ורצוף.

ראיות לעונש

6. לא הוגשו ראיות לעונש מטעם הצדדים.

עיקרי טענותי הצדדים וראיות לעונש

7. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם ועל הערך המוגן בעבירה בה הורשע הנאשם. לטענת המאשימה, יש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ציינה ב"כ המאשימה כי נוכח העדר העבר הפלילי, נטילת האחריות וחלוף הזמן, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ולגזור עליו 4 חודשי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, קנס, פסילת רישיון ופסילה על תנאי.

8. בהקשר לכך, הפנתה התביעה להליכים הבאים: **ת"פ (באר שבע) 27419-09-18** בו נקבע מתחם עונש זהה לעתירת התביעה בתיק זה, בגין החזקת 150 גרם של סם מסוג קנבוס; **ת"פ 20767-09-16** בו נקבע מתחם עונש של מס' חודשי מאסר ועד שנת מאסר, בגין החזקת סם מסוכן במשקל מסוג קנבוס במשקל 93 גרם; **ת"פ 20767-09-19**, בו נקבע מתחם ענישה שנע בין חודש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין החזקה של סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 93.8 גרם.

9. ב"כ הנאשם ביקשה להסתפק בעונש של מאסר על תנאי וקנס לאור הנסיבות המתוארות בכתב האישום ונסיבות הנאשם עצמו. ב"כ הנאשם, טענה לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה - חלפו 3 שנים. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי ושזו לו הסתבכותו הראשונה. עוד עמדה ב"כ הנאשם על נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם: מדובר בנאשם בעל משפחה, מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד קשה לפרנסתו. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר בסם מסוג קנאביס הנחשב לסם קל אשר נועד לצריכתו העצמית של הנאשם. הנאשם נטל אחריות על מעשיו ומבין את הפסול שבמעשה. על כן, עתרה לגזור את דינו של הנאשם ברוח מדיניות אי ההפללה שנוהגת, לטעמה, במדינת ישראל בשנים האחרונות.

10. בתמיכה לטענתה הפנתה ב"כ הנאשם לגזרי הדין הבאים: **ת"פ (י-ם) 26550-11-19** שם הנאשם הורשע בהחזקת 63 גרם קנביס נטו וגזר על נאשם עונש מאסר על תנאי בלבד וזאת על אף שלנאשם שם היה עבר פלילי; **ת"פ (י-ם) 37803-08-20**, הורשע נאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 6.44 גרם וכן, סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 60.21 גרם נטו וכן החזיק הנאשם שם משקל דיגיטלי. בית משפט גזר על הנאשם עונש מאסר מותנה, חרף העובדה שלנאשם עבר פלילי משמעותי; **ת"פ (י-ם) 11577-06-19** שם הורשע נאשם בהחזקת סם מסוג קנביס במשקל של 99.27 גרם נטו, ביהמ"ש גזר עליו מאסר על תנאי.

באשר לעתירת התביעה לגזור על הנאשם גם עונש של פסילת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי, נטען כי במסגרת הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים לא הוסכם על הטלת עונש פסילת רישיון נהיגה או פסילה על תנאי. מכאן, לטעמה של ב"כ הנאשם, שאין להיעתר לבקשת המאשימה. עוד נטען, כי עונש של פסילת רישיון בפועל יפגע בנאשם פגיעה קשה במשפחתו ובפרנסתו.

11. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. ביקש כי ביהמ"ש ייקח בחשבון את נסיבות העבירה. הנאשם מסר כי הוא נמצא בהליך של הוצאת רישיון לשימוש בסם מאחר שהוא סובל ממספר בעיות בריאותיות. הנאשם מסר כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, מנהל תחתיו 12 עובדים וכי עונש מעבר לקנס וענישה צופה פני עתיד תפגע בעסק ובפרנסה.

קביעת מתחם העונש הולם

12. כפי שפורט לעיל, הנאשם הורשע בעבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א)+7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973, שהעונש הקבוע לצידה הוא מאסר עשרים שנים או קנס פי עשרים וחמישה מן הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

13. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא עיקרון ההלימה, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

14. בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, זאת תוך התחשבות בפרמטרים הבאים: הערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הפגיעה בערך המוגן

15. במקרה זה, הערך החברתי המוגן שנפגע הוא ההגנה על שלום הציבור ובריאותו וכן בריאותו של הנאשם עצמו. הפסיקה חוזרת ומדגישה את חומרתן של עבירות הסמים וכן את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות של ייצור סמים מסוכנים או גידולם וכן ביחס להחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, וזאת בפרט לנוכח קלות ביצוע עבירות אלה.

16. לא אחת עמדה הפסיקה על חומרתה של עבירת החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. נקבע זה מכבר כי החזקת סמים בכמות גדולה ושאינה לצריכה עצמית הינה עבירה תאומה לעבירת הסחר בסמים. הפוטנציאל הטמון בה הוא הפצת הסם לאחרים, בין בתמורה ושלא בתמורה. כך פני הדברים כאשר עסקין בהחזקת סמים בכמות גדולה פי כמה וכמה מהכמות המוגדרת ככמות שנועדה לצריכה עצמית (ראו תוספת שנייה לפקודה). ראו בעניין זה ע"פ 1345/08 **ארקדי איסטרשוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.2009), שם נאמר כך:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם".

17. הנאשם טען כי הסמים גודלו והוחזקו לצריכתו העצמית, אלא שטענה זו אין בה ממש. כידוע בסעיף 31 (3) לפקודה קבע המחוקק חזקה ולפיה "מי שהחזיק סם מסוג המפורט בתוספת השניה בכמות העולה על הכמות המפורטת לצידו - חזקה שהחזיק בסם שלא לצורך צריכתו העצמית ועליו הראיה לסתור". בתוספת השנייה לפקודה קבע המחוקק כי החזקת סם מסוג קנבוס בכמות שמעל 15 גרם היא החזקה שאינה לצריכה עצמית. מובן שחזקה זו ניתנת לסתירה, אלא שהנאשם לא הביא בדל ראיה לסתור חזקה זו [לדרכי ההוכחה - ראו למשל: ע"פ 5937/94 דוד שאבי נגד מדינת ישראל, מט(3) 832; ע"פ (חיפה) 674-05 יצחק חתואל נ' מדינת ישראל (נב) 1.12.05].

18. אשר לטענת ב"כ הנאשם כי קנבוס נחשב לסם "קל" וכי יש לנהוג ברוח מדיוניות אי ההפללה, אין לי אלא להשיב שטענה זו נעדרת כל אחיזה בדיון. בהקשר זה כבר נקבע כי כל עוד לא נקבע אחרת על ידי המחוקק, התפיסה לפיה קנבוס הוא בגדר "סם קל" ודינו שונה מדינים של סמים אחרים נעדרת אחיזה בדיון, ואין בה כדי לבטל את החזקה הקבועה בפקודת הסמים [רע"פ 8759/21 אלעד קסלר נ' מדינת ישראל (נב) 23.12.2021]; רע"פ 174/21 סויה נ' מדינת ישראל (נב) 25.2.21; בע"פ 2596/18 כפיר זנזורי נ' מדינת ישראל (נב) 12.8.2018 - להלן: "עניין זנזורי").

19. בעניין זה יפים במיוחד הדברים שכתב כבוד השופט נ. סולברג בע"פ 6299/20 חן נ' מדינת ישראל (נב) 4.2.2021:

"לצד האמור, נוכח ניסיונו של ב"כ המערער להיבנות מן האמור בבש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020), ראינו לנכון להעיר הערה, ולהבהיר: פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, קובעת במפורש כי קנאביס הריהו "סם מסוכן" (שם, סעיף 1 והתוספת הראשונה). כך קבע המחוקק. קביעתו זו - היא הדין הנוהג והמחייב. "סחר בסמים הוא סחר בסמים", ותפיסה שלפיה סחר בסמים 'קלים' איננו סחר בסמים מסוכנים - משוללת יסוד; אין לה אחיזה לא בדיון המצוי, לא בדיון הראוי: "צרכנים ומשתמשים - ראו הוזהרתם" (דברי כבוד השופט י' עמית בעניין זנזורי, פסקה 8).

20. בהקשר זה, יש להבהיר כי אכן, יש מקום לאבחנה בין סוגי הסמים המופצים בציבור הצרכנים. ברור מאליו, שאבחנה זו רלוונטית לקביעת מתחם הענישה בהתאם למידת הפגיעה בערכים המוגנים. לא יכול להיות חולק כי קיימים סמים שפגיעתם הצפויה במשתמשים, רבה מאד ושהם טומנים בחובם סכנה של ממש לבריאות, להתפרצויות אלימות, ופיתוח מהיר והרסני של תלות. התלות הטמונה בסמים מסוג קוקאין והרואין אינה דומה לזו של קנבוס וחשיש. כך שלסמים שונים מאפייני השפעה שונים ונבדלים, ויש להניח שגם הנזקים המשניים הצפויים לצרכנים ולחברה משימוש

בסמים השונים, שונים זה מזה בעוצמות שונות. לא יכול להיות חולק שנתונים אלו רלוונטיים בקביעת מתחם הענישה. **אולם**, וכאן העיקר, העובדה שקיימים סמים מסוכנים עד מאד לצרכן ולציבור אין משמעה שקיים סם שניתן להגדירו כסם "קל". על כן, סבורני שהסמים שגידל, קטף ואשר בהחזקתם הורשע בדין אינם יכולים להיחשב כ"קלים" המצדיקים את עתירתו לעונש.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין

21. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי, בין היתר, לנסיבות הבאות:

התכנון שקדם לביצוע העבירה - על פי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם גידל את הסמים שנתפסו, קטף את התוצרת, יבש אותם במחסן והחזיק בסם כפי המתואר בכתב האישום המתוקן. מעשיו של הנאשם מעידים על תכנון מוקדם ומדוקדק. מעשיו של הנאשם מעידים על מעשה שבוצע על פני תקופה. מעשיו של הנאשם מלמדים הלכה למעשה על הקלות הרבה שבה ניתן כיום לגדל סמים בתוך דירה או בחצר בית וזאת ללא יראה מהדין ואוכפיו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - אמנם, בדבריו האחרונים מסר הנאשם כי ביצע את העבירה לנוכח מספר בעיות רפואיות מהם סובל, אולם טענה זו לא נתמכה ואף לא במסמך רפואי בודד. כך גם טענת הנאשם כי הוא פועל לקבל רישיון להחזקה ושימוש בסם מסוג קנבוס, נעדרת כל בסיס ראיתי. אדרבה, טענתו של הנאשם כי הוא מתכוון לפעול להוצאת רישיון, ללא סיבה נראית לעין, מטרידה עד מאד.

הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירה - כמות הסם שנתפסה בביתו של הנאשם גדולה פי כמה וכמה מהכמות המוגדרת ככמות לצריכה עצמית בתוספת השנייה בפקודה. אין צורך להכביר במילים על הנזק הנובע מצריכת סמים לציבור המשתמשים וכפועל יוצא מכך לציבור הרחב.

באשר ליכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את פסול שבמעשיו או את משמעותו, לרבות בשל גילו וכן באשר ליכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו; מדובר בנאשם בגיר, יליד שנת 1988, שביצע את העבירה המיוחסת לו תוך מודעות והבנה מלאה לאיסור ולפסול שבמעשיו. מדובר בנאשם אשר לו רצה בכך יכול היה להפסיק את גידול הסמים והחזקתם בכל אחד מהשלבים.

מדיניות הענישה הנוהגת

22. מצאתי את הפסיקה שלהלן כרלבנטית לקביעת מתחם העונש ההולם:

א. בעפ"ג 28822-04-12 (מחוזי - ב"ש) **אלכס אינדקט נ' מדינת ישראל** בית משפט השלום הרשיע את הנאשם בהחזקת סמים שלא לצריכה עצמית במספר עבירות סמים. סם מסוג קנבוס (שחלקו

בצורת חשיש), במשקלים שונים ובסך כולל של 63.05 גרם. בימ"ש מחוזי דחה את ערעורו של הנאשם, כך שעל הנאשם נגזר 14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

ב. בת"פ 44977-10-15 (שלום- אילת) **מדינת ישראל נ' מורל חטואל** בית המשפט הרשיע את הנאשם על פי הודאתו בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן בהספקת סמים מסוכנים. ברשותו של הנאשם נתפסו כ 150 גרם סם מסוג קנבוס וחשיש. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע **בין מספר חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. נאשם נעדר עבר פלילי.

ג. בת"פ 42543-06-14 (שלום-רמלה) **מדינת ישראל נ' בלו** בית המשפט הרשיע את הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית וכן החזקת כלים להכנת סם לצריכה עצמית. ברשותו של הנאשם נתפסו 170 גרם סם מסוג חשיש. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע **בין חודש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל- 15 חודשי מאסר** וגזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית. לנאשם עבר פלילי משמעותי.

ד. בע"פ 17541-02-18 (מחוזי-מרכז) **מדינת ישראל נ' יונתן ברגר** בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בגין החזקת סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 173.09 גרם. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע **בין חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד ל- 9 חודשי מאסר בפועל** וגזר על הנאשם חודשיים מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

מתחם הענישה

23. לאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים, אני סבור שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין חודשיים מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

24. אשר ליתר רכיבי הענישה; אין חולק בדבר הצורך בהטלת עונש מאסר מותנה וקנס בסוג זה של עבירות סמים וגם ב"כ הנאשם לא חלקה על כך. אשר לרכיב של פסילת רישיון; ב"כ הנאשם עתרה להימנע מהטלת רכיב זה. לטענתה עניין זה לא נכלל במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים. אלא שהסדר הטיעון כלל אך ורק מגבלה אחת מצד התביעה- עתירה למקסימום 4 חודשי מאסר שיכול ורוצו בעבודות שירות. בין הצדדים לא היתה הסכמה בייחס ליתר רכיבי הענישה. נוכח האמור, אינני סבור שאין הצדקה לעתירת התביעה. כך במיוחד נוכח סוג העבירה והמסוכנות הטמונה בכך לציבור. עם זאת, מתוך התחשבות בנאשם ונסיבותיו האישיות, רכיב ענישה זה יהיה צופה פני עתיד.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

25. לפי סעיף 40"א לחוק העונשין, יש לתת משקל לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם.

26. הנאשם נעדר עבר פלילי, זוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר. כמו כן, יש לקחת בחשבון את מועד ביצוע העבירה ואת חלופ הזמן וכן העובדה שלנאשם לא נפתחו תיקים נוספים. בנוסף, יש לתת משקל מסוים גם לטענת הנאשם כי הוא מנהל אורח חיים נורמטיבי, בעל משפחה ובעל עסק המנהל עובדים שעונש מאסר עלול להסב לו נזק. עם זאת, בהקשר זה, יש לציין ולהדגיש כי המשקל שיש לתת לנסיבות ונתונים אלו איננו יכול להיות מירבי וממילא אין בו כדי להטות את הכף לטובת הנאשם, שכן הנאשם לא פנה לקבלת תסקיר שירות מבחן ונתוניו אינם מבוססים ומאומתים על ידי גורם מקצועי אובייקטיבי.

המיקום במתחם או חריגה ממנו

27. נוכח כל האמור לעיל, במקרה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה. מחד, מדובר בנאשם ללא עבר פלילי אשר זוהי הסתבכותו הראשונה. מאידך, כפי שעמדתי על כך לעיל, לא הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עליו ניתן להתבסס לצורך חריגה ממתחם העונש שנקבע משיקולי שיקום.

28. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, כפי שנקבע לעיל.

גזירת הדין

29. לפיכך, גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 2 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות וזאת על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות שמצאה את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות. ככל שהנאשם ירצה בכך, תוגש חוות דעת משלימה בייחס למקום העבודה תוך 45 ימים וינתן גזר דין משלים.

ב. 6 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם עבירות סמים מסוג פשע וזאת בתוך שנתיים מהיום;

ג. קנס בסך 2000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 4 תשלומים שווים ורצופים בכל ראשון לחודש החל מיום 1.12.22. לא ישולם הקנס במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי.

ד. בנוסף, אני דן את הנאשם לפסילת רישיון או קבלת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים אולם עונש זה יהיה על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירת סמים כלשהי (לרבות שימוש בסם

לצריכה עצמית).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי בירושלים.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.